DEN INTERNATIONALE ØKONOMISKE SITUATION

1. DEN INTERNATIONALE VALUTAURO

Udviklingen på de internationale penge- og valutamarkeder i første halvdel af 1971 er blevet ganske udførligt omtalt i dette tidsskrifts foregående numre. Andre interessante emner burde derfor være i focus denne gang. At det ikke er sket, skyldes den amerikanske præsident.

Præsident Nixon holdt den 15. august en fjernsynstale til det amerikanske folk om indførelse af en lang række foranstaltninger til beskyttelse af den amerikanske dollar og den amerikanske økonomi i almindelighed. Foranstaltningerne kom ikke overraskende, men de var betydeligt mere vidtrækkende, end de fleste havde ventet.

I snart 2 år har den amerikanske økonomi været præget af »stagflation«, dvs. inflation og stagnerende økonomisk aktivitet samtidig. Ganske vist har prisstigningerne – set med danske øjne – ikke været særligt voldsomme. I det sidste år er priserne steget med ca. 6 pct. Det er efter amerikanske forhold særdeles urovækkende. Regeringens henstillinger om lønmæssig tilbageholdenhed er slået totalt fejl. Stålarbejdernes nye lønaftale gav en lønforhøjelse på 30 pct. over 3 år, mens jernbanearbejderne netop har fået 42 pct. mere fordelt over godt 3 år.

Hvis prisstigningerne er den amerikanske regerings første hovedproblem, er arbejdsløsheden det andet. I sommer har ledigheden været omkring 6 pct., hvilket svarer til lige ved 6 mill. arbejdsløse.

Endelig er tredje hovedproblem den stadig svagere betalingsbalance. For 2. kvartal i år var underskuddet næsten 6 mia. $ eller det hidtil største i USA's historie.

Tilbagegangen i den amerikanske økonomi har været ledsaget af en betydelig udstrømning af dollars – en bevægelse, som ikke mindst blev understøttet af rygter om en devaluering af dollar-kursen. Umiddelbart før præsident Nixons meddelelse om de økonomiske indgreb blev rygterne ekstra stimuleret af en redegørelse fra et kongresudvalg, der i vidt omfang støttede kravet om devaluering.

Nixon-planen bestod af 9 hovedpunkter:

1. Dollar'ens indløselighed med guld sættes midlertidigt ud af kraft.
2. Der indføres en 10 pct.s importafgift, som stort set vil omfatte alle varer med undtagelse af en række råvarer og nogle varer, hvor der i lovgivningen er lagt et loft over toldens størrelse.
3. Priser, lønninger og udbytte fastfryses i 3 måneder.
4. Økonomisk støtte til udlandet nedskæres med 10 pct.
5. Særskatten på biler på 7 pct. ophæves.
6. Personfradraget på selvangivelsen øges med ekstra 50 dollars.
7. Der vil blive fremsat nye forslag til stimulering af forskning og udvikling.
8. Statens udgifter vil blive nedskåret med 4,7 mia. $. Lønforhøjelser til de offentligt ansatte udskydes, og antallet af statsansatte vil blive nedskåret med 5 pct.
9. Investeringerne vil blive styrket gennem et midlertidigt tilskud på 10 pct. i det første år. I det andet år vil tilskuddet være 5 pct.

Den mest bemærkelsesværdige ingrediens i den amerikanske regerings mixtur var suspensionen af dollarens guldindløselighed og indførelsen af en midlertidig flydende kurs. Dollarens guldværdi har været konstant siden 1946, og dette har været den afgørende grundpille i Bretton-Woods-systemet. Dette valutasystem, som danner grundlaget for den frie verdens valutariske samarbejde, har navn efter den lille by i New Hampshire, hvor det blev aftalt i 1944. 25 lande bestemte her, at deres valutaer skulle sættes i relation til dollar og guld efter krigen.

Igennem de 26 år siden da har 19 af de dengang deltagende lande devalueret i forhold til dollar i alt 38 gange.

Det britiske pund er blevet devalueret 2 gange fra sin 1946-værdi på 4,03 dollar til 2,40 dollar – i alt 40 pct. Den danske krone fulgte fuldt med første gang, men kun halvt den sidste.

Den franske franc er styrtet i dybet fem gange siden 1946 fra 84 til 18 cent. I alt 79 pct. Den italienske lire er gledet tre gange i perioden fra 0,0044 til 0,0016 eller 64 pct.

Vesttysklands D-mark er devalueret en gang og revalueret to gange. Netto er den devalueret 10 pct. (Men D-marken har været »flydende« et stykke tid forud for Nixons bekendtgørelse om den nye dollarsituation).

Den schweiziske franc står i dag højere end dollaren. Den blev revalueret i foråret, og det var i øvrigt første gang, den skiftede paritet over for dollar og guld siden 1936. Schweiz er ikke medlem af Den internationale Valutafond, som dannedes i Bretton Woods.

Mens £- og D-mark-kriser i de sidste år har kunnet lukke valutamarkederne i op til et par dage, fik den amerikanske suspension af guldindløse-

ligheden en hel uges lukning til følge. Valutamarkederne genåbnede først mandag d. 23. august.

Valutamarkedernes lukning gav pusterum til mange forhandlinger i I. M. F., mellem »the group of ten«, i EEC's ministerråd, mellem de nordiske lande osv. Men et nyt verdensvalutasystem opbygges ikke på en uge. De enkelte lande valgte forskellige midlertidige løsninger.

På det officielle marked valgte Banque de France at fortsætte den hidtidige politik med en fast dollarkurs, men kun gældende for betalinger i forbindelse med varetransaktioner. Ved siden af dette marked måtte der eksistere to markeder: et for køb af udenlandske værdipapirer – med en given kurs – og et andet marked med fuldkommen fri kursdannelse for alle andre transaktioner, som f. eks. fremmedarbejderes indkomstoverførsler til deres hjemlande og direkte investeringer over grænserne.

I Vesttyskland fortsatte D-marken med at flyde, som den havde gjort siden maj 1971.

Ligesom de skandinaviske valutaer revalueredes pundet over for dollaren ved åbningen af noteringen i London, men hverken pundet eller de mindre landes valutaer blev flydende i samme grad som den vesttyske. Bank of England valgte forud for noteringens åbning at afgive købsordrer til valutahandlerne, således at revalueringsniveauet i forhold til dollarkursen var angivet på forhånd, og handelen kunne forløbe roligt.

Mellem Belgien, Luxembourg og Holland skabtes et system, der svarede til det, som de tre lande på ministerrådsmødet i Bruxelles havde foreslået, at alle EEC-lande burde anvende over for dollar. Belgien og Luxembourg havde i forvejen valutarisk fællesskab, og mellem Belgien og Holland blev det så aftalt, at den belgiske franc skulle følge gylden, der havde været flydende siden valutakrisen i maj måned. Udsvingene mellem de to valutaer måtte kun være 1,5 pct. til hver side, hvilket skulle sikres ved centralbankintervention. Formålet var bl. a. at undgå ændringer i landbrugspriserne i samhandelen mellem de to lande, hvor man siden maj havde benyttet sig af et system med rabatter og ekstraafgifter for at udligne bevægelserne i priserne.

Også Italien tillod bevægelser omkring den officielle paritet, således at der var plads for en de facto revaluering.

På I. M. F.s årsmøde i Washington i slutningen af september diskuteredes forskellige programmer til reorganisering af det internationale valutasystem. De mindre lande som Danmark med betydelig samhandel med omverdenen fremhævede betydningen af, at perioden med flydende kurser ikke blev for langvarig, da erhvervenes planlægning m. h. t. produktion og afsætning ellers blev unødigt vanskeliggjort.

Det hidtidige system med faste kurser og snævre interventionsgrænser blev i de fleste taler omtalt som værende for stift. Dette kunne modificeres

ved at give de fastlåsede kurser et større spillerum end hidtil, og herom debatteredes livligt. En udvidelse af svingningsmarginalerne til 2 1/2 pct. til hver side af pariteten, fandt mange lande tilfredsstillende. Endvidere syntes der at være udbredt enighed om, at hvis der kunne opnås mindre dramatik omkring kursjusteringer, samtidig med at systemet udbyggedes med gensidige trækningsrettigheder, ville der være taget et stort skridt i retning af et smidigere valutasystem.

Mange fremhævede som den afgørende fordel ved faste kurser, at disse tilskyndede det enkelte land til at begrænse sin inflation til andre landes niveau. Hvis et land sænker sin valutakurs, f. eks. fordi prisniveauet er for højt, vil denne ændring virke i retning af yderligere at forøge prisniveauet. Altså det samme som vil være tilfældet ved variable kurser. Der er blot den forskel, at når man træffer beslutning om devaluering efter nøje overvejelse, kan man samtidig træffe andre beslutninger, der kan modificere de ugunstige virkninger, valutakursændringen vil medføre.

Frit svingende valutakurser blev ikke anbefalet fra nogen side på årsmødet. Muligvis skyldtes dette, at indførelsen af SDR's og dollarstrømmen ud af USA har fjernet enhver snak om mangel på international likviditet. Det væsentligste argument for variable kurser er jo, at man herved får et mindre behov for international likviditet, idet kurserne finder deres naturlige leje, således at der i det store hele altid vil være ligevægt på betalingsbalancen. Selv om variable valutakurser løser betalingsbalancespørgsmålet, skabes der nye problemer i form af større usikkerhed i den internationale samhandel og fare for øget inflation, idet en nedgang i kursen vil føre til en hævelse af det indenlandske prisniveau. Den vestlige verdens inflation er i dag et mere håndgribeligt problem end manglen på likviditet. Dette har gjort i princippet faste valutakurser tiltrækkende sammenlignet med flydende.

Efter Valutafondens årsmøde at dømme vil guldets rolle i den internationale monetære sammenhæng ikke være udspillet med Bretton-Woods-systemets afløsning af et nyt valutasystem. Tværtimod synes guldet sammen med trækningsrettighederne på IMF at ville få en langt mere central placering til udligning af betalingsbalanceuligevægt landene imellem, end tilfældet har været indtil sommeren 1971. En vis opskrivning af guldet som et af resultaterne af den nuværende valutakrise synes sandsynlig. Endnu på årsmødet ønskede USA dog hverken at ville gå ind på en forhøjelse af guldprisen eller en ophævelse af 10 pct.s tolden.

Om virkningen af 10 pct.s tolden på Danmarks eksport foreligger der nu en række skøn. I 1970 var Danmarks samlede eksport 24.672 mill. kr. Heraf androg eksporten til USA 1.910 mill. kr. eller ca. 8 pct. af den totale eksport. Den amerikanske 10 pct. told vil først og fremmest ramme industrieksporten, der i 1970 udgjorde 800–900 mill. kr. Derimod vil store

dele af landbrugseksporten, som f. eks. kødkonserves og visse mejeriprodukter, ikke blive ramt. Den del af industrieksporten, der især vil mærke tolden, er stærkt ekspanderende varegrupper som f. eks. elektroniske produkter. Derimod vil andre højt specialiserede produkter og møbler antagelig lettere kunne overvinde tolden. Alt ialt synes kun ca. 4 pct. af den samlede danske eksport at ville komme til at lide under tolden.

2. DEN INTERNATIONALE KONJUNKTURSITUATION

USA. Kun to måneder efter den amerikanske regerings drastiske økonomiske foranstaltninger ses der tydelige tegn på stigende aktivitet. I løbet af august steg afbetalingsgælden mere end nogen måned siden begyndelsen af 1969. Stigningen var på 827 mill. $, hvor samme måned sidste år kun registrerede en stigning på 232 mill. $. Ser man på en anden vigtig konjunkturindikator, bilsalget, solgtes der 755.000 amerikansk producerede biler i september, svarende til en stigning på 55 pct. set i forhold til samme måned sidste år.

Præsident Nixon meddelte i begyndelsen af oktober, hvorledes der skal føres indkomstpolitik, når det 90-dages pris- og lønstop, der gennemførtes 15. august, udløber. Indkomstpolitikken skal styres af 3 organer: *Priskommissionen* med 7 personer hentet uden for den offentlige sektor, *lønningsrådet* med 15 medlemmer hentet fra fagbevægelsen, erhvervslivet og forbrugerkredse og *Præsidentens Leveomkostningsråd* – et rent statsligt organ, der vil få udstrakte beføjelser til at styre de to kommissioner. Disse organer vil i lighed med de øvrige indkomstpolitiske foranstaltninger først komme til at virke fra 14. november, hvorfor en nærmere omtale udskydes til næste nummer af *Økonomi og Politik*.

Storbritannien. Finansminister Anthony Barbers lempelser af den økonomiske politik i april og juli i år, jfr. sidste nummer af *Økonomi og Politik*, viste i september–oktober de første sikre tegn på at blive omsat i øget aktivitet. Afskaffelsen af kontrollen med afbetalingshandel og nedsættelsen af omsætningsafgiften havde givet en kraftig stigning i detailhandelen – især viste salget af varige forbrugsgoder en meget stærk stigning – og denne stigning blev, som 3. kvartal skred frem, omsat i øget ordreafgivelse til den engelske industri. Den engelske industrisammenslutnings konjunkturbarometer i september viste øget investeringslyst og en mere optimistisk holdning end i juni. Den stadigt eksisterende recessions omfang fremgår i øvrigt af konjunkturbarometerets oplysning om, at næsten 2/3 af virksomhedernes aktuelle produktion ligger under fuld kapacitetsudnyttelse. Arbejdsløshedstallet medio oktober: 929.000.

Vesttyskland. Første halvårs svækkelse af højkonjunkturen blev fortsat

i 3. kvartal. Pris- og omkostningsstigningerne fortsatte ligeledes, selv om presset på arbejdsmarkedet aftog kendeligt. Den dæmpede aktivitet kunne først og fremmest aflæses af fald i investeringsomfang, ordreindgang og industriproduktion.

Den siden maj flydende D-mark og USA's foranstaltninger af 15. august har bidraget til afmatningen i efterårsmånederne. Af Vesttysklands samlede eksport gik 9,5 pct. til USA i 1. halvår 1971. 27 pct. af den vesttyske bileksport har amerikansk endestation. At de facto revalueringen af D-marken har belastet eksporten fremgår af fald i eksportoverskuddene i juni–august sammenholdt med året før.

Sverige. Som følge af en bevidst deflationspolitik med sigte på at vende flere års betalingsbalanceunderskud til overskud har den økonomiske vækst siden foråret og frem til indeværende kvartal været aftagende. Erhvervslivets ordreindgang har været faldende først og fremmest på grund af vigende indenlandsk efterspørgsel. Den udenlandske efterspørgsel var forholdsvis god i 1. halvår 1971, men viser i 3. kvartal en faldende tendens. Om 1. halvårs betalingsbalanceoverskud på 1,2 mia. Skr. mod et underskud på 1,5 mia. Skr. i 1. halvår 1970 kan vise samme tendens også i 2. halvår, er derfor særdeles tvivlsomt.

I foråret blev der indgået nye overenskomster på det »store« arbejdsmarked, som indebar overenskomstmæssige lønstigninger på 8–9 pct. om året. Om disse lønstigninger, den deflatoriske økonomiske politik eller de afsvækkede internationale konjunkturer skal lastes for efterårets betydelige arbejdsløshed, er vanskeligt at sige. Alle 3 faktorer har vel spillet ind. Årsgennemsnittet af arbejdsløse har de sidste tre år været 35–40.000. Midt i oktober viste stikprøveundersøgelser, at 114.000 var egentligt arbejdsløse, 30.000 under omskoling og 15–20.000 var beskæftiget ved beredskabsarbejder. Analyser af ledighedstallene og de bebudede inskrænkninger i 3. kvartal viste, at det især var de mindre og mellemstore virksomheder, som havde vanskeligheder.

Den svenske diskonto er sænket tre gange i 1971, nemlig 19. 3. fra 7 til 6½ pct., 23. 4. fra 6½ til 6 pct. og 10. 9. fra 6 til 5½ pct. Bolig- og andet byggeri er i øvrigt blevet stimuleret ved igangsætningstilladelser og frigivelse af investeringsfonds.

På baggrund af den stigende arbejdsløshed fremsatte den svenske regering midt i oktober en række forslag til stimulering af forbruget og efterspørgslen i øvrigt.

Forslagene beløb sig sammenlagt til ca. 2 mia. Skr. og omfattede forhøjelser af pensioner, boligtilskud og børnetilskud, udvidede lånegrænser for boligbyggeriet, udvidet skattefradrag for investeringer i maskiner, forbedring af industriens lånemuligheder samt endelig flere beredskabsarbejder.

Norge. Også i efteråret har den økonomiske situation været præget af stabilitet. I perioden jan.–aug. steg priserne 2 1/2 pct. Arbejdsløsheden var endnu i begyndelsen af oktober mindre end 1 pct. Den gode betalingsbalanceudvikling og den store valutareserve påvirkedes ikke kendeligt af USA's toldforhøjelse i de første 2 måneder efter indførelsen. Ca. 8 pct. af den norske eksport går til USA.

Italien. Inden for EEC har Italien så afgjort de største økonomiske vanskeligheder i indeværende efterår. Industriproduktionen var i årets første 8 måneder 3,5 pct. lavere end sidste år, og arbejdsløsheden nåede i oktober op på 1 mill. arbejdere og desuden 100.000 arbejdere på nedsat arbejdstid.

Frankrig. Betalingsbalance- og prisudvikling viste i efteråret ikke foruroligende tegn, selv om lønningerne fortsat havde en stigningstakt på det dobbelte af priserne. Arbejdsløsheden var i begyndelsen af oktober 330.000, men antallet af ledige stillinger steg samtidig til 134.000, det højeste tal i meget lang tid. Væksten i 1971 på omkring 5 1/2 pct. er mere end skønnet i begyndelsen af året.

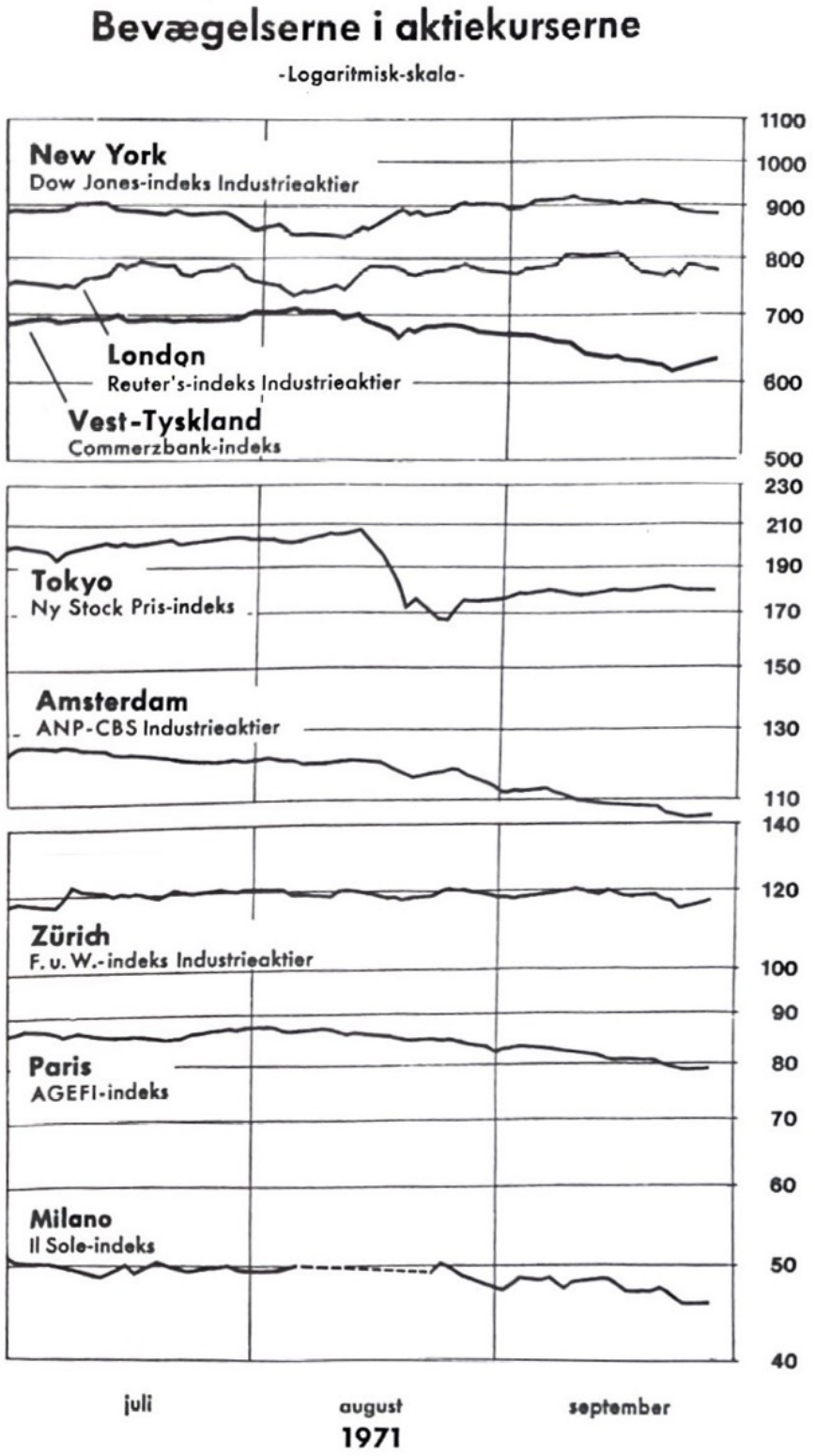
Holland. Ligesom i Frankrig var aktiviteten i efteråret tilfredsstillende og arbejdsløsheden lav. Væksten i 1971 synes på grundlag af de 3 første kvartaler at blive på ca. 6 pct. I modsætning til Frankrig var pris- og lønudviklingen i efteråret fortsat forrygende. Forbrugerpriserne lå på et 10 pct. og lønningerne på et næsten 15 pct. højere niveau end på tilsvarende tidspunkt sidste år.

Belgien. Moderat pris- og lønudvikling og god aktivitet gav Belgien efterårets bedste økonomiske situation inden for EEC.

U-landene. Kampen mellem USA og de øvrige vestlige lande om valutakursrelationer, handelsskranker etc. kan blive skæbnesvanger for udviklingslandenes i forvejen utilfredsstillende eksport. Udviklingslandenes andel i verdenshandelen har været i stadig tilbagegang fra 21,5 pct. i 1960 til 17,6 pct. i 1970, og USA's 10 pct. importafgift fra august vil medvirke til en yderligere stærkt reduktion i indeværende år.

3. BEVÆGELSERNE I AKTIEKURSERNE

Stemningen på verdensbørserne var overvejende dårlig i anden halvdel af august og i september. Denne udvikling skal ses på baggrund af de tidligere omtalte amerikanske foranstaltninger af 15. august samt den almindelige afsvækkelse i de internationale konjunkturer. På New Yorks børs herskede der optimisme i knap en måned efter præsidentens tale, hvorefter kurserne faldt som følge af usikkerhed om de forholdsregler, som skulle afløse 90-dages pris- og lønstoppet. Nedenstående vises udviklingen på de vigtigste børser i 3. kvartal.

4. DEN INTERNATIONALE RENTEUDVIKLING

Udviklingen i *centralbankdiskontoen* i en række vigtige lande fremgår af omstående oversigt.

	1968 ult. Dec.	1969 ult. Dec.	1970 ult. Mar.	1970 ult. Jun.	1970 ult. Sep.	1970 ult. Dec.	18. Okt. 1971	I kraft siden
USA	5,50	6,00	6,00	6,00	6,00	5,50	5,00	Jul. 16, 71
Canada	6,50	8,00	8,00	7,00	6,50	6,00	5,25	Feb. 24, 71
Japan	5.84	6,25	6,25	6,25	6,25	6,00	5,25	Jul. 28, 71
Belgien	4,50	7,50	7,50	7,50	7,50	6,50	5,50	Sep. 23, 71
Frankrig	3,50	8,00	8,00	8,00	7,50	7,00	6,75	Maj 14, 71
Tyskland	3,00	6,00	7,50	7,50	7,00	6,00	4,50	Okt. 14, 71
Italien	3,50	4,00	5,50	5,50	5,50	5,50	4,50	Okt. 14, 71
Holland	5,00	6,00	6,00	6,00	6,00	6,00	5,00	Sep. 15, 71
Danmark	6,00	9,00	9,00	9,00	9,00	9,00	7,50	Apr. 15, 71
Norge	3,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	4,50	Sep. 27, 69
Sverige	5,00	7,00	7,00	7,00	7,00	7,00	5,50	Sep. 10, 71
Schweiz	3,00	3,75	3,75	3,75	3,75	3,75	3,75	Sep. 15, 69
England	7,00	8,00	7,50	7,00	7,00	7,00	5,00	Sep. 2, 71
Sydafrika	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	6,50	Mar. 30, 71

Tilsvarende vises nedenfor udviklingen i *dag-til-dag-penge-rentesatserne.*

	1967	1968	1969	1970	1971						
	Dec.	Dec.	Dec.	Dec.	Mar.	Apr.	Maj	Jun.	Jul.	Aug	Sep.
USA	4,51	6,02	8,97	4,90	3,71	4,15	4,63	4,91	5,31	5,57	5,55
Canada	5,67	5,46	7,78	5,14	3,48	2,79	2,76	3,03	3,64	4,01	4,14
Japan	7,30	7,15	8,50	7,50	7,25	6,75	6,50	6,50	6,25	6,25	6,00
Belgien	2,54	3,36	6,07	5,55	2,85	4,46	2,33	2,68	4,53	3,55	3,60
Frankrig	4,76	8,22	10,38	7,48	5,77	5,52	5,97	6,38	5,91	5,75	5,96
Tyskland	2,80	2,06	8,13	7,50	7,38	4,13	6,13	7,00	6,25	6,25	7,00
Holland	4,05	4,96	7,11	6,73	3,27	1,13	1,84	2,91	2,69	5,53	3,80
Schweiz	2,00	3,25	4,75	5,50	3,00	1,75	1,50	2,50	2,50	0,50	0,50
England	7,45	6,52	7,64	6,66	6,86	5,84	5,88	5,88	5,75	5,16	4,92
Australien	4,16	4,18	4,40	4,90	4,97	5,67	5,80	5,91	5,88	5,59	5,70
Sydafrika	4,85	4,55	4,21	4,35	4,84	5,37	5,36	5,35	5,36	5,27	5,39
Euro-dollar	5,03	6,58	10,00	6,97	4,50	4,94	6,28	5,58	5,29	n.a.	5,38

Udviklingen i *forretningsbankernes indlånsrentesatser for anfordringsindskud eller indskud på mindre end een måneds sigt* vises i omstående tabel.

	1967	1968	1969	1970	1971						
	Dec.	Dec.	Dec.	Dec.	Mar.	Apr.	Maj	Jun.	Jul.	Aug.	Sep.
USA	5,50	6,00	6,00	5,63	4,00	4,75	5,38	5,50	5,88	5,38	5,63
Canada	6,25	6,50	7,50	5,50	3,75	3,75	4,13	4,00	4,25	4,75	5,00
Japan	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00
Belgien	4,75	6,63	9,25	7,00	5,38	5,25	5,13	5,00	5,31	5,13	4,75
Frankrig	4,00	6,00	9,00	6,50	5,50	5,25	5,75	6,50	6,75	6,75	6,75
Tyskland	4,00	4,38	8,63	7,50	6,75	5,75	5,50	6,50	6,75	6,63	6,75
Italien	2,75	5,50	7,50	6,00	5,00	4,75	4,75	4,75	4,75	4,75	4,75
Holland	5,63	6,25	9,00	7,00	4,25	5,13	4,75	4,85	4,50	4,80	5,25
Danmark	6,25	4,75	7,00	8,00	7,00	6,50	6,50	6,50	6,50	6,50	6,50
Norge	2,50	2,50	3,00	3,00	3,00	3,00	3,00	3,00	3,00	3,00	3,00
Sverige	5,75	4,75	6,75	6,75	6,25	5,75	5,75	5,75	5,75	5,75	5,25
Schweiz	4,00	4,25	5,00	5,25	3,75	3,50	3,50	3,50	3,50	2,50	2,50
England	7,88	7,63	9,13	7,00	7,13	6,31	6,69	6,19	6,00	5,75	5,19
Australien	4,00	4,25	5,00	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50	5,50
Sydafrika	5,50	5,00	5,50	6,00	6,75	6,75	6,75	6,75	6,75	6,75	6,75
Euro-dollar	6,25	7,06	10,13	6,44	5,31	6,25	7,56	6,50	6,69	8,88	7,75

Endelig viser nedenstående tabel udviklingen i *forretningsbankernes udlånsrentesatser til kunder af bedste kreditværdighed.*

	1967	1968	1969	1970	1971						
	Dec.	Dec.	Dec.	Dec.	Mar.	Apr.	Maj	Jun.	Jul.	Aug.	Sep.
USA	6,00	6,75	8,50	6,75	5,25	5,25	5,50	5,50	6,00	6,00	6,00
Canada	6,50	6,75	8,50	7,50	6,50	6,50	6,50	6,50	6,50	6,50	6,50
Japan	7,00	7,04	7,37	7,46	7,40	7,39	7,36	7,33	7,33	7,27	7,22
Belgien	6,25	6,50	10,00	8,50	8,00	8,00	8,00	8,00	8,00	8,00	7,50
Frankrig	5,85	7,85	10,35	9,65	9,15	8,75	9,05	9,05	9,05	9,05	9,05
Tyskland	6,00	6,00	9,00	9,00	9,00	8,00	8,00	8,00	8,00	8,00	8,00
Italien	6,75	6,50	8,25	10,25	9,50	9,25	9,25	9,00	9,00	9,00	8,75
Holland	6,50	7,00	8,50	8,50	8,50	8,00	8,00	8,00	8,00	7,50	7,50
Danmark	10,00	8,50	11,50	12,00	11,00	11,00	10,50	10,50	10,50	10,50	10,50
Norge	6,00	6,50	7,50	7,50	7,50	7,50	7,50	7,50	7,50	7,50	7,50
Sverige	8,50	7,50	9,50	10,00	9,50	9,00	9,00	9,00	9,00	9,00	8,50
Schweiz	6,25	6,25	6,50	7,00	7,00	7,00	7,00	7,00	7,00	7,00	7,00
England	8,50	7,50	9,00	8,00	8,00	7,00	7,00	7,00	7,00	7,00	6,00
Australien	6,75	7,00	7,25	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75	7,75
Sydafrika	8,50	8,00	8,00	8,50	8,50	9,00	9,00	9,00	9,00	9,00	9,00
Euro-dollar	7,13	7,94	11,00	7,32	6,19	7,13	8,44	7,38	7,57	9,76	8,63

25. oktober 1971

H. Thustrup Hansen